

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA NR. 413
08.12.2010

Dosar nr: 725

Petiția nr: 13876 din data 29.10.2008

Petent: E M - V

Reclamat: Universitatea Babeș – Bolyai, Facultatea de Studii Europene

Obiect: Raporturi de muncă. Drepturi salariale, Reorganizare catedră universitară,
Gen, Etnie, Convingeri.

I. Numele și domiciliul părților

I.1. Numele și sediul petenților

E M - V

I.1.1. I.2. Numele și domiciliul reclamatului

I.2.1. Universitatea Babeș – Bolzai, Facultatea de Studii Europene, Cluj-Napoca,
STR. Mihail Kogălniceanu, nr. 1, jud. Cluj.

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Petenta se consideră discriminată de angajator în raport cu aplicarea Codului Muncii, Statutului Personalului Didactic, Contractului Colectiv și Contractului Individual de muncă, precum și cu aplicarea reglementărilor Universității Babeș – Bolyai.

III. Procedura de citare

3.1. În conformitate cu art. 20 alin. 4 din **O.G. nr. 137/2000**, republicată, s-a îndeplinit procedura de citare.

3.2. Părțile au fost citate pentru data de 17.12.2009, la sediul CNCD.

3.3. La audierea din 17.12.2009, reclamatul prin reprezentant, prof.dr.L
G a fost prezent.

IV. Susținerile părților

4.1. Susținerile petentei

4.1.1. În petia înregistrată la CNCD cu **nr. 13876/29.10.2008**, petenta arată că se considera discriminată de angajator în raport cu aplicarea Codului Muncii, Statutului Personalului Didactic, Contractului Colectiv și Contractului Individual de muncă, precum și cu aplicarea reglementărilor Universității Babeș – Bolyai.

4.1.2. Petenta susține că începând cu 1 mai 2007 prin decizia rectorului i-a fost modificat salariul de încadrare fără însă a i se comunica această decizie.

4.1.3. Petenta afirmă că în statul de funcții din anul universitar 2007/2008 în norma de profesor dr. titular de la Catedra de Studii Europene al Facultății Europene, poziția 6, au intrat următoarele obligații didactice: *Politice identitare*, nivel licență, RISE anul II, curs obligatoriu, *Metodologia și tehnica cercetărilor de teren*, masterat, Studii multiculturale, *Doctoranzi*, însă din anul universitar 2007/2008 la aceeași catedră în afară de doctoranzii înscriși (care în acel an erau mai mulți decât cei 5 care erau normați), au fost normate la poziția 6 cursuri de la un master administrat de Facultatea de Științe Politice, cu mențiunea că acest post este acoperit de Facultatea de Științe Politice.

4.1.4. Petenta menționează că s-a eliminat din oferta de cursuri ale Scolii doctorale de la FSE cursul domniei sale cu titlul *Perspective de gen în științe sociale și în politicile europene*, care anul trecut a fost oferit ca și curs optional pentru doctoranzi. În acest sens petenta susține că sunt încălcate mai multe prevederi din legea nr. 128/1997 privind Statutul Personalului Didactic, Regulamentului UBB privind statetele de funcții aprobat de Senatul Universității în 3 martie 2008, precum și Contractului Colectiv și Individual de Muncă înregistrat cu nr. 91/17.03.2008 la Compartimentul Dialog Social, Legislație, Salarizare, Conflicte și Contracte Colective de Muncă.

4.1.5. Petenta considera că schimbarea normei profesionale s-a făcut fără consultarea acesteia și fără discutarea acestei probleme cu ocazia vreunei sedințe de catedre așa cum prevăd dispozițiile art. 84 alin. 4 din Legea 128/1997. Petenta susține că statul de funcții i-a fost transmis prin e-mail de la secretariatul FSE la data 24 septembrie 2008, contrar dispozițiilor art. 26 din Regulamentul UBB privind elaborarea statelor de funcții din 3 martie 2008, care prevede că *"termenul de depunere a statelor de funcții la rectorat este 1 iunie"*.

4.1.6. Petenta susține că schimbându-i-se norma didactică datorită faptului că nu putea fi constituită din cursuri și doctoranzi la Catedra de Studii Europene, așa cum prevăd normele legale în vigoare, justificat, în opinia petentei trebuia să se completeze cu activități de cercetare, sau, în caz extrem, să se constituie ca și normă integrală de cercetare științifică finanțată de la bugetul de stat, în cadrul catedrei sau al departamentului în acest fel menținându-se *"calitatea de titular în funcția didactică obținută prin concurs"*.

4.1.7. Petenta susține că în data de 15 septembrie 2008 a depus un memoriu către conducerea FSE în care a precizat că nu este de acord cu modul în care s-a procedat și nu este de acord nici cu propunerea de a se constitui norma de la Studii Europene ca o normă care să fie financiar acoperită de la o altă facultate. Petenta susține că răspunsul la acest memoriu a fost prezentarea unui extras din procesul verbal al sedinței din 16 Septembrie 2008 al Biroului Consiliului Profesoral al FSE. Petenta consideră că acest răspuns nu corespunde întrebărilor și nemulțumirilor semnalate de către aceasta în memoriu.

4.1.8. Petenta susține că *"imposibilitatea"* de a i se oferi cursuri din planurile de învățământ ale specializării de studii europene și a altor programe de la FSE este o diagnostică nereală și inacceptabilă având în vedere că un plan de învățământ în studii europene trebuie să conțină și cursuri ce țin de Europa socială, masterul de studii multiculturale continuă și în anul 2008/2009 precum ne arată numărul de 15 studenți acceptați prin admitere la acest program. Petenta susține de asemenea că statul de funcții

al catedrei de Studii Europene la data transmiterii petiției conținea două posturi de profesor vacante.

Petenta susține că menținerea unor cursuri la FSE care se înscriu în domeniul științelor socio – umane și în tematicile în care petenta s-a specializat nu este sinonimă, nici cu *finanțarea unor cursuri de la alte programe ale UBB* și nici cu menținerea în statele de funcții ale FSE ale unor cursuri preluate de la alte facultăți.

Petenta consideră că nerespectarea legislației și a reglementărilor în vigoare în cazul alcătuirii normei în anul 2008, precum și a reducerii salariului în mai 2007, modul în care s-a procedat și rezultatul la care s-a ajuns arată că, conducerea FSE și UBB a comis aceste acțiuni cu motivații și intenții discriminatorii, efectele acestor acțiuni vizând exact discriminarea și hărțuirea persoanei sale din motive de convingeri etice, din cauza etniei și genului, petenta considerându-se defavorizată nejustificat, supusă la un tratament injust și degradant care i-au creat acesteia un cadru intimidant, ostil și ofensiv.

4.2. Susținerile reclamațiilor

4.2.1.Reclamatul L G. – reprezentant al Universității Babeș - Bolyai prezent la ședința de audieri din data de 17.12.2009 susține că împotriva petentei nu s-a exercitat nici un fel de discriminare pe baza apartenenței etnice, a genului sau a opiniilor și convingerilor sale. De asemenea reclamatul precizează că în decursul a numai 10 ani petenta a parcurs cu reperițiunea maximă admisă de cadrul legal un Concurs Honorum impresionant, de la lector fără doctorat până la conferențiar, profesor și conducător de doctorat, beneficiind de întregul sprijin al conducerii Universității Babeș – Bolyai și al Facultății de Studii Europene, singura posibilă discriminare de care a avut parte fiind discriminarea pozitivă.

4.2.2.Reclamatul susține că specializarea Antropologie culturală a fost inclusă în anul 2004, prin decizia Ministerului Educației, în domeniul Sociologie și a fost transferat la Facultatea de Sociologie, intrând în planul de învățământ al acesteia. Specializarea de licență Studii culturale complexe și specializarea de masterat Studii de Gen au trecut, la solicitarea petentei, în planurile de învățământ ale Facultății de Sociologie și respectiv, ale Facultății de Științe Politice și Administrative, drept urmare petenta ar fi trebuit să se transfere la facultățile menționate, în conformitate cu disciplinele pe care vrea să le reprezinte.

4.2.3.Reclamatul susține că este de notorietate faptul că nici Linia Maghiară de studii și nici Facultatea de Sociologie, respectiv nici Linia Maghiară de studii și nici Facultatea de Științe Politice și Administrative nu au acceptat să o preia pe dna M. - V. E. - nn.petenta.

4.2.4.Reclamatul precizează de asemenea că restructurarea planurilor de învățământ în urma introducerii sistemului Bologna a impus renunțarea prin decizia catedrelor și a consiliului profesoral al facultății de Studii Europene, aprobate de Senatul Universității, la disciplinele care nu mai corespundeau noului model de studii și specializărilor acestei facultăți.

4.2.5.Reclamatul susține că petentei i s-a oferit opțiunea de a urma programele de studii în care era implicată prin transfer la facultățile în care ele au fost reamplasate, dar nu a acceptat această oportunitate, după cum nici facultățile respective nu au dorit transferul domniei sale.

4.2.6.Reclamatul susține de asemenea că sustenabilitatea financiară a fiecărei facultăți crează un cadru obligatoriu de respectat la care toate cadrele didactice trebuie să-și aducă contribuția, însă în opinia reclamatului, petenta prin toate proiectele sale a urmărit exclusiv interese personale, fără a avea un aport la atragerea de resurse și la

rezolvarea problemelor de interes general ale instituției. De asemenea reclamatul susține că petenta a angajat activități pentru care nu și –a asigurat resurse, încât facultatea a fost pusă în situația de a plăti sume considerabile pentru a acoperi cheltuielile implicate de activitățile acestea.

4.2.7.Reclamatul susține că aspectele care invocă discuții personale ce nu au avut loc niciodată, fiind citate trunchiat și greșit textul unor rezoluții oficiale sunt calomnioase și blamabile.

4.2.8.Reclamatul consideră de asemenea că în mod evident și profitând de oscilațiile vieții politice, la incitarea unor persoane cunoscute, interesate să creeze mereu conflicte între români și maghiari, petenta transformă o problemă de management personal într-una de discriminare, cu atât mai mult că întreg ansamblu de fapte considerate discriminatorii de către petentă au făcut obiectul dos.nr.162/117/2009 , acțiunea fiind respinsă de către Tribunalul Cluj.

4.2.9.De asemenea reclamatul pentru faptele presupuse discriminatorii prezentate de petentă , respectiv, „reducerea salariului în mai 2007”, invocă tardivitatea introducerii petiției conform dispozițiilor art.20 alin.1 din O.G.137/2000 republicată. Pentru faptele presupus discriminatorii privind „alcătuirea normei petentei în septembrie 2008”, reclamatul consideră neintemeiată acuzația petentei , susținând că acest fapt s-a stabilit în conformitate cu art.80 din legea nr.128/1997 care prevede că „*norma didactică se stabilește conform planului de învățământ*”.

V. Motivele de fapt și de drept

În cauză Colegiul ia act de excepția de tardivitate invocată de partea reclamată cu privire la „*reducerea salariului în mai 2007*”, admitând această excepție în conformitate cu dispozițiile art.20 alin.1 care prevăd că *«persoana care se consideră discriminată poate sesiza Consiliul în termen de un an de la data săvârșirii faptei sau de la data la care putea să ia cunoștință de săvârșirea ei»*.

În drept, Colegiul Director reține următoarele:

Constituția României, prin art. 16 alin. 1 garantează dreptul la egalitate: *„Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări”*. Potrivit **Constituției României**, art. 20 alin 1, *„Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte*.

Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art 14 prevede: *„Exercitarea drepturilor și libertăților recunoscute de prezenta convenție trebuie să fie asigurată fără nici o deosebire bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională și socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație”*.

Protocolul nr. 12 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art 1 prevede interzicerea generală a discriminării:

„Exercitarea oricărui drept prevăzut de lege trebuie să fie asigurată fără nici o discriminare bazată, în special, pe sex, pe rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau oricare altă situație.”

Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare (în continuare **O.G. nr. 137/2000**), republicată, la art. 2 alin. 1 stabilește: *„Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire,*

excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice."

Conform art 2, alin. (4) din **O.G. nr. 137/2000**, republicată: „Orice comportament activ ori pasiv care, prin efectele pe care le generează, favorizează sau defavorizează nejustificat ori supune unui tratament injust sau degradant o persoană, un grup de persoane sau o comunitate față de alte persoane, grupuri de persoane sau comunități atrage răspunderea contravențională conform prezentei ordonanțe, dacă nu intră sub incidența legii penale.”

Coroborat prevederilor legale mai sus menționate Colegiul Director cu privire la modificarea programelor de studii ce țin de norma sa didactică se raportează la incidența art.32 alin.6 din Constituția României și art.13, art.89 alin.1 și art.92 din Legea 84/1995 Legea Învățământului, considerându-le chestiuni de oportunitate ce țin de autonomia universitară, respectiv,

Art.13 Autonomia universitară este garantată

Art.89

(1) Autonomia universitară constă în dreptul comunității universitare de a se conduce, de a-și exercita libertățile academice fără nici un fel de ingerințe ideologice, politice sau religioase, de a-și asuma un ansamblu de competențe și obligații în concordanță cu opțiunile și orientările strategice naționale ale dezvoltării învățământului superior, stabilite prin lege.

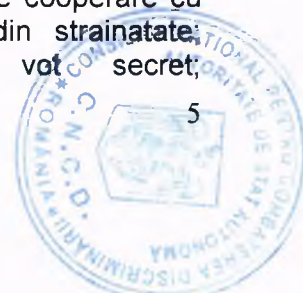
Art.92

(1) Ansamblul de drepturi și obligații, precum și normele care reglementează viața comunității universitare în spațiul universitar propriu sunt cuprinse în Carta universitară a instituției de învățământ superior, adoptată de senatul universitar, în condițiile legii.

(2) Autonomia universitară vizează domeniile conducerii, structurării și funcționării instituției, ale activității didactice și de cercetare științifică, ale administrării și ale finanțării.

(3) Autonomia universitară se realizează, în principal, prin:

- a) stabilirea structurii interne a instituției de învățământ superior, conform legii;
- b) programarea, organizarea, desfășurarea și perfecționarea procesului de învățământ; stabilirea planurilor de învățământ și a programelor analitice în acord cu strategiile și cu standardele naționale ale dezvoltării învățământului superior; organizarea admiterii candidaților la studii și definirea criteriilor de evaluare a performanțelor academice și profesionale ale studenților;
- c) proiectarea, organizarea și stabilirea formelor de învățământ postuniversitar, confirmate prin acreditarea programelor de studiu; stabilirea, împreună cu Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului și cu alte autorități publice, agenți economici, organizații profesionale și patronale recunoscute la nivel național, a domeniilor în care se utilizează diplome și certificate proprii emise;
- d) selectarea și promovarea personalului didactic ori ale celorlalte categorii de personal angajat, precum și stabilirea criteriilor de apreciere a activității didactice și științifice; acordarea titlurilor didactice, științifice și onorifice, în condițiile legii;
- e) organizarea cercetării științifice și a documentării; organizarea activităților de editare și de tipărire; organizarea activităților audiovizuale; stabilirea programelor de cooperare cu alte instituții de învățământ superior și de cercetare, din țară și din străinătate;
- f) eligibilitatea tuturor organismelor de conducere prin vot secret;

g) stabilirea necesitatii financiare si materiale; folosirea fondurilor si gestionarea lor, cu respectarea prevederilor legale; gasirea si stabilirea surselor suplimentare de venituri; organizarea si controlul serviciilor economico-gospodaresti;

h) solutionarea problemelor sociale ale comunitatilor universitare; acordarea burselor de studiu si de cercetare, inclusiv a celor provenite din fonduri proprii;

i) organizarea de manifestari si activitati stiintifice, culturale si sportive;

j) infiintarea de fundatii, conform legii; stabilirea si folosirea unor insemne si simboluri proprii;

k) asigurarea ordinii si disciplinei in spatiul universitar.

(4) In plan financiar autonomia universitara se realizeaza ca drept de gestionare, potrivit legii si raspunderii personale, a fondurilor alocate de la bugetul public national sau provenite din alte surse, inclusiv a veniturilor realizate din taxele in valuta de la studenti si cursanti straini, potrivit criteriilor stabilite de comun acord cu Ministerul Educatiei, Cercetarii si Tineretului.

Colegiul Director a reținut și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, legat de articolul 14 (*Interzicerea discriminării*) al **Convenției Europene a Drepturilor Omului**, ratificată de **România prin Legea 30/1994**. Curtea a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din **Convenție**, atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „*trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă*”.

Potrivit art. 4 coroborat cu art. 16 din **Constituția României**, cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări, iar „România este patria comună și indivizibilă a tuturor cetățenilor săi, fără deosebire de rasă, de naționalitate, de origine etnică, de limbă, de religie, de sex, de opinie, de apartenență politică, de avere sau de origine socială.”

Astfel, o situație discriminatorie poate apărea atunci când persoane aflate în situații diferite sunt tratate asemănător, fără ca tratamentul să fie justificat obiectiv de un scop legitim.

Ca atare, fondul problemei în prezenta speță este corelativ faptului că prezumțiile ce se nasc în cauză nu se circumstanțiază în legătură cu un eventual criteriu interzis de art. 2 alin.1 din O.G. nr. 137/2000 republicată cât în legătură cu un aspect de legalitate, ceea ce plasează cazul în afara incidenței discriminării, așa cum e reglementată de art. 2 alin.1 sau alin.3 din O.G. nr. 137/2000 republicată. Or, în exercitarea competențelor sale determinate de O.G. nr. 137/2000, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu se poate pronunța asupra unor aspecte de legalitate din care poate decurge un eventual tratament diferit. Pentru a reține incidența unui atare scop sau efect, în prezenta speță, Colegiul ar trebui să se substituie instanței judecătorești pentru a analiza justificarea aplicabilității prevederilor legale și a actelor normative secundare, ca temei legal, în speța de față. De altfel, situația invocată în cauză pune în discuție drepturile subiective ale petentei în strânsă legătură cu recunoașterea legalității raporturilor de muncă, a salarizării. Însă izvorul acestor consecințe îl constituie un aspect de legalitate disputat în contradictoriu de părți. Or, astfel cum a statuat și Curtea Constituțională, interpretarea legii este atributul suveran al instanțelor judecătorești în opera de înfăptuire a justiției, iar controlul acestei interpretări se realizează prin exercitarea căilor de atac. În acest sens este, de exemplu, Decizia Curții Constituționale nr. 51 din 5 octombrie 1993, Decizia nr. 120 din 16 noiembrie 1994, Decizia nr. 39 din 10 aprilie 1996, Decizia nr. 300 din 1 iulie 1997, Decizia nr. 151 din 27 octombrie 1998, Decizia nr. 160 din 10 noiembrie 1998, Decizia nr. 14 din 9 februarie 1999, Decizia nr. 64 din 11 aprilie 2000, Decizia nr. 74 din 25 aprilie 2000,

Decizia nr. 93 din 11 mai 2000, Decizia nr. 24 din 29 ianuarie 2002, Decizia nr. 282 din 29 iunie 2004. (hot.200/01.09.2010)

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu unanimitatea de voturi ale membrilor prezenți la ședință

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. Admiterea excepției tardivității introducerii cererii, cu privire la „*reducerea salariului în mai 2007*”, potrivit dispozițiilor art.20 alin.1 din **O.G.137/2000** republicată.
2. Faptele prezentate nu reprezintă discriminare conform art. 2 al **O.G. 137/2000** **privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată;
3. Clasarea dosarului
4. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte.

VI. Modalitatea de plată a amenzii:

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal de 15 zile potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare** și **Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ** la instanța de contencios administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședină

GERGELY Dezideriu – Membru

HALLER Istvan – Membru

JURA Cristian – Membru

NIȚĂ Dragoș Tiberiu – Membru

VASILE Vasile-Alexandru – Membru

Data redactării: 06.05.2011

Redactat DTN

Tehnoredactat VNC

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

